

[Finansministeren.]

sendelsen som følge af, at soldaterlønnen og hjemsendelsespengene stadig er B-indkomst, må anses for at være ret beskedne.

Jeg vil dog gerne tage op til overvejelse, om der kan være anledning til ændringer af de gældende regler om beskatningen af de omhandlede ydelser.

Af *Henning Andersen* til finansministeren (8. september 1972):

„Vil ministeren overveje at indføre pligt til, at al kildeskat fra virksomhederne skal indsættes på en særskilt konto i et pengeinstitut, samtidig med at skatten fratrækkes lønmodtagerens løn?“

Begrundelse.

Vi oplever i forstærket grad i denne tid, at flere og flere arbejdsgivere i kampen for at klare en stram likviditet og bevare deres virksomheder for lukning tvinges ud i en skattegæld, som ud i fremtiden kan føre til store økonomiske og beskæftigelsesmæssige vanskeligheder for vort samfund. Dette er tillige med til at skabe en kløft og mistillid mellem erhvervslivet og den øvrige befolkning. Og det er det modsatte, vi i allerhøjeste grad har brug for.

Finansminister *Grünbaums* svar (13. september 1972):

Med henblik på at effektivisere inddrivelsen af indeholdte A-skatter har det tidligere været overvejet, om man burde indføre en ordning, hvorefter de indeholdelsespligtige får pligt til samtidig med lønudbetalingerne at indsætte de indeholdte skattebeløb på spærrede konti i pengeinstitutter.

En række forhold gør imidlertid, at man må nære betænkelighed ved at indføre en sådan ordning. Herom skal kort anføres følgende:

Det ville betyde yderligere besvær for arbejdsgiverne, og der måtte i givet fald føres kontrol med, at pligten til indsættelse på særlig konto overholdes. Det kunne kun blive stikprøvevis. Hvis en virksomhed kommer i vanskeligheder, ville det være fristende at undlade at sætte skattebeløbene ind på den særlige konto, og det ville være vanskeligt at tilrettelægge en sikker kontrol på dette område.

Der må tages stilling til, hvilken reaktion

der skal indtræde ved overtrædelse af forskriften om indsættelse på særlige konti. Hvis der ikke kan gøres strafansvar gældende, bliver det særdeles vanskeligt at sikre bestemmelsens overholdelse.

Man kan endvidere rejse det spørgsmål, hvorfor pengene først skal indsættes på en særlig konto. Når arbejdsgiveren alligevel skal overføre skattebeløbene, hver gang han har indeholdt dem, kunne han for så vidt lige så godt med det samme sende dem til kildeskattedirektoratet. Det sker i en del tilfælde netop via et pengeinstitut.

Af *Bendix* til boligministeren (11. september 1972):

„Hvordan vil ministeren sikre sig imod, at byggeperioden i sociale boligskaber udstrækkes, så byggeregnskabet belastes med de omkostninger, der følger af udlejningsvanskeligheder?“

Begrundelse.

Boligministeriet har overvejet, i hvilket omfang udlejningsvanskeligheder i det almennyttige boligbyggeri må belaste anskaffelsessummen. Man har nået det resultat, at omfanget af de omkostninger, der kan optages på byggeregnskabet, må begrænses til selve byggeperioden. Skæringsdagen for et byggeris overgang fra anlæg til drift vil derfor blive fastsat således, at i tilfælde, hvor lejligheden ikke udlejes umiddelbart i forbindelse med færdiggørelsen, kan alene de omkostninger, der opstår herved i selve byggeperioden, indgå i byggeregnskabet, dog længst til byggeriets fuldførelse.

Det kan uden større vanskeligheder lade sig gøre at udstrække en byggeproces ud over det oprindeligt planlagte, og det må derfor anses for nødvendigt, at ministeren præciserer de regler, der skal gælde på dette område, sådan at der ikke i ubegrænset omfang skal gives statsstøtte til dækning af huslejetab.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (14. september 1972):

I begrundelsen for spørgsmålet er anført, at det uden større vanskeligheder kan lade sig gøre at udstrække en byggeproces ud over det oprindeligt planlagte. Det anses derfor som nødvendigt, at boligministeren præciserer de regler, der skal gælde for byg-